

560

Μαρτυρία

φ. 300^v

/ Φ 324

/ + 1685/ Ὀκτωβρίου 24/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος [ ] / κὺρ Νικόλας τῆς χήρας ἀπὸ ἔνστασιν τοῦ ἀφέντην σακελλάριου παπᾶ κὺρ Γεώργιου Ἀμάη καὶ Μαρ[ ] / καὶ λέγειν πὼς ὁ εἰρημένος ἀφέντης σακελλάριος τὸν ἤβαλεν κουντουβερνάρην εἰς τὸ ἀμπέ[λι] / τῆς ποτὲ Ταρέζας τοῦ Πανιόλου στὴν Μπλάκα καὶ ἤκανέν τον χρόνους τρεῖς καὶ ἤπαιρνε τὴ νιτρά[δα] / του ὁ αὐτὸς ἀφέντης σακελλάριος ὁ ὁποῖος τοῦ ἔλεγεν πὼς τὸ κρατεῖν διὰ χρέος ὁποῦ [ ] / ἐχρεώστειε καὶ εἰς τοῦτον ἐφαινούντονε πάντα νοικοκύρης καὶ ἐκράτειεν τὸν πρᾶμα διὰ τὸ χρέος [ ] / τοῦτον ὅλον μαρτυρᾷ ὁ ἄνωθεν κὺρ Νικόλας εἰς φόβον Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τὸν καὶ διὰ τὸ ἀληθ[ές] / βάνει καὶ ἀντιμάρτυρες οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τῆς.

/ — Δημήτρης Κυνηγὸς ἀντιμάρτυρας ὡς ἄνωθε.

/ — Νικόλῳ Μπακάλῳ ἀντιμάρτυρας ὡς ἄνωθε.

/ — Γεωργίου Μηνιάτῃς νοτάριος ἔγραψα.

561

Ἀνταλλαγή

φ. 300^v - 301^r

/ Ἐβγαλμένη καὶ ἀπὸ παπᾶ Γεωργιλᾶ

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 27/ εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ / τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἐδῶν παρὼν τὰ κάτωθεν δύο μέρην τὸ ἐν μέρος ὁ εὐγενὴς / μισέρ Γεωργάκης Μοσκονᾶς τὸ δὲ ἕτερον μέρος ὁ ὁ μισέρ Γεωργιλᾶς Καλαβρὸς κάνοντας / τὴν μπαροῦσαν καταλλαγὴν καὶ ἀλλαξία ἡγου ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Γεωργάκης λέγειν τὸ / πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκουνται ἀπὸ ἀγορά του μία κάμαρα μὲ τὸ κατώγιν της καὶ / μὲ τὸν μπούντιν της ἐδῶ εἰς τὴ Ναξία εἰς τὸ μέρος τῆς Πόρτας τῆς Ἑβριακῆς συμπλι / ἄζου μὲ τὰ σπίτια τῆς Ζανμπέτας τοῦ ποτὲ Σταμάτην Πασαγενίτην τῆς θυγατέρας καὶ / τῆς κυρίας Φραντζέσκας τοῦ ποτὲ Ἰακώβου Διασίτην τῆς θυγατέρας καὶ Κουμούνας Στράτας / τὰ ὁποῖα σπίτια καθὼς εὐρίσκουνται μὲ ὅλα τὰ δι-

καιώματα καὶ με πᾶσαν τος πο / σσέσον ἀπὸ τὴν σήμερον τὰ δίδειν καὶ παραδίδει
 του εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν μισέρ Γεωργιλᾶ. / Ἀκόμη δίνει του καὶ ἓνα κομμάτιν
 περιβόλι ποτιστικὸν ὅπου ἔχει καὶ αὐτὸν ἀγορὰ καθὼς φαί / νουται οἱ γραφές τος
 ὑπὸ χειρὸς τοῦ νοταρίου τῆς Χίου τοῦ Μάμουκα εὐρισκόμενον εἰς τὸ μέρος τῶν /
 Μελάνω στὶς Μέσαν Μύλους τὸν σύνμπλιο τοῦ Κωσταντῆ τοῦ Ἀντρουλόπουλου καὶ
 σινιὸρ Φραντζεσκάκη Μπαρόν / τζη καὶ τοῦ πραμάτου τῆς κυρίας ὑψηλοτέρας καὶ
 εἶναι ἡ στράταν του ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν Ἀντρουλόπου / λου τὸ πρᾶμα νὰ βγαίνει ἀπάνω
 τὸ τριὸ τὸ ὅποιο ἔχει μέσαν ἐλιές καὶ ἄλλα δέντρην καὶ ἔχειν καὶ τὸ νε / ρὸν του ὅπου
 ποτίζειν εἰς πᾶσαν δέκα μέρες καὶ εἰσὲ κάθε ἔντεκα τὸ ὅποιο περιβόλι κα / θὼς
 εὐρίσκεται καὶ αὐτὸν με ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ με πᾶσαν του ποσέσον ἀπὸ
 τὴν / σήμερον καὶ αὐτὸν τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον [[καὶ αὐτὸν]] εἰς τὰς χεῖρας
 τοῦ ἄνωθεν μισέρ Γεωργιλᾶ πα / ραδίδοντάς του ταν σπίτια καὶ περιβόλι νὰ τὰ
 κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πράματα ἐ / δικά του καὶ καταλλαγήν του. Οὕτως
 πάλι καὶ ὁ ἄνωθεν μισέρ Γεωργιλᾶς λέγειν τὸ πᾶς νὰ ἔχην / καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκουται
 ἀπὸ τοῦ πατέραν του εἰς τὴν Μπάρον εἰς τὸ Καστέλλι τῆς Ἀγουσας ἓνα σπίτιν
 / κατώγιο τὸ ἀποκατωθιὸ τῆς κάμαρας τῆς Ἀρριφίς τοῦ Κορδολαίμου καὶ ἓνα κομ-
 μάτιν χωρά / φιν στὸ Ξεροπόταμο καὶ ἔχειν μέσαν καὶ ἓνα παλιόσπιτον καὶ σύνμ-
 πλιο τοῦ μισέρ Μιχαέλου / [Ν]τελλα Γραμμάτικα καὶ Κουμούνας Στράτας. Ἀκόμη
 ἄλλο ἓνα χωράφι στὴν Ξιφάρα σύν / μπλιο τοῦ Θεοδώρου τοῦ Καλατρογμένου τὸ
 ὅποιο σπίτιν καὶ τὰ δύο χωράφια ἀπὸ τὴν / σήμερον καὶ αὐτὸς τὰ δίδειν καὶ παραδίδει
 ταν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀφέντην Μοσκῶ / νὰ νὰ τὰ κάμη καὶ αὐτὸς ὡς θέλει
 καὶ βούλεται ὡς πράματα ἐδικά του καὶ καταλλαγήν του καὶ / γροικοῦν / [ται]
 καὶ τὸ ἔκανον ἔ / σια / πρὸ / ς ἔσια / ὑποσχόμενοι οἱ αὐτὲς μερίδες καὶ οἱ δύο ἂν
 ἴσως καὶ ἤθελε τύχει κανένα ἐνάντιο / εἰς τὰ αὐτὰ σπίτια καὶ πράματα τῆς καταλ-
 λαγῆς νὰ ντεφεντέρεται εἰς περ τοῦ ἄλλουν τος / καὶ τὰ ἐξῆς ξεκαθαρινώντας ὅτιν
 τὸ περιβόλι ὅπου δίνει ἀφέντης ὁ Γεωργάκης τῶχεν / δοσμένο διὰ παντίκιν τοῦ
 Ἀγουστῆν τοῦ Ξενάκην με κοντετζιὸν καθὼς γράφει ἡ γρα / φὴ τοῦ παντικίου
 / καμωμένη / [εἰ]ς τὲς πράξεις / [κᾶ]μοῦ τοῦ νοτα / [ρί]ου στὶς / [1]682 Ὀκτω-
 / βρίου 10 / φύλλον 155 / ὅτιν νὰ δώσῃν εἰς τέσσαρες χρόνους πέντε ρεάλια καὶ
 τότες νὰ τῶχην παν / τίκιν καὶ ἰδοὺ ὅπου τρέχουν οἱ τέσσερεις χρόνοι καὶ δὲν τᾶ-
 δωσεν καὶ ἂν τὰ δώσῃν τοῦ μισέρ Γεωρ / γιλᾶ θέλει τῶχου μαζὶν παντίκιν εἰ δὲ
 καὶ δὲν τοῦ τᾶδωσεν ἅς κάμη ὡς νοικοκύρης / ὅπου εἶναι τοῦ πραμάτου. Εἰς ὅλο τὸ
 παρὸν γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοιν καὶ / ἀνεπαμένοιν βάνοντας καὶ
 ἀνηλογίᾳ εἰς τὴν μέσῃν τος ὁ ἀνηλογήσας νὰ πληρώνην κον / τάνα τοῦ κατὰ καιροῦ
 ἀφέντίας ρεάλια δέκα πέντε ἦτοιν 15 / ὁ ἀνηλογήσας καὶ ἀθετή / σας νὰ τὰ ζημιούται
 καὶ πάλι ἡ παρὼν καταλλαγήν νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀμε / ταποίητην καὶ τὰ

ἐξῆς ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων τῶν κάτωθεν γε / γραμμένω βε-
βαιώνοντάς τον καὶ οἱ μερίδες ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Γεώργης Μοσκοῦσας στέργω τῇ παροῦσα καταλλαγή

/ — Γεωργιλᾶς Καλαβρὸς στέργω καὶ βεβαιώνω τὴν παροῦσα καταλλαγή

/ — Μιχαήλ ἱερεὺς Τριβιζᾶς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε —

/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

562

Ἀγοραπωλησία

φ. 301^v

/ Φ 325 Ἐβγαλμένη ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Μπουταλαμιοῦ.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685 / ἐν μηνὶ Νοεβρίου πρώτην
εἰς τὸ σπῖτιν κάμ[οῦ τοῦ Ὑ] / πογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν τὰ κάτωθεν γεγραμ-
μένα δύο μέρη τὸ ἐν μέρος ὁ [παναγιῶ] / δασυμώτατος ἀφέντης πρὸς Δημήτρη Βέργια
τὸ δὲ ἕτερον μέρος ὁ κύρ Μπουρταλαμ[ῖος υἱὸς τοῦ] / ποτὲ Ἰωάννη Μπουρταλαμιοῦ
ὁμάδιν μετὰ τὴν συνβίαν του τὴν κερά Κυριακῇ λέγοντας ὁ ἄ / νω εἰρημένος ἀφέντης
πρὸς Δημήτρη πῶς τὸ ἀμπέλι ὅπου εἶχεν παντοτινὸν μετὰ τὸν ἄ[νω] / θεν κύρ Μπουρ-
ταλαμῖο τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἀγερσανιοῦ τὸ σύνμπλιο τοῦ ἀμπε / λιοῦ
τῆς Ἀγίας Κυριακῆς καὶ Κουμούνας Στράτας ἀπὸ τὴν σήμερον τὰ τρία τετάρτια
τοῦ / αὐτοῦ ἀμπελίου ὅπου εἶχεν καὶ ἐκουμαντάριζεν τὰ δίνει καὶ παραδίνει τα καὶ
πουλεῖ τα / τοῦ ἄνωθεν ἀντροῦνου Μπουρταλαμιοῦ καὶ Κυριακῆς οὐδὲν ἀλλὰ δεκο-
κτῶν ἡγίου νούμερο 18 / καθὼς ἦτονε ταιριασμένοι ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ παντιχίου.
Ὅθεν τὰ αὐτὰ τρία τετάρτια / τοῦ εἰρημένου ἀμπελίου καθὼς εὐρίσκεται μετὰ τὸ σπῖ-
τιν του καὶ μετὰ τὴν αὐλήν του καὶ μετὰ τὸ μισὸν / πηγάδιν καὶ περδιγάρδιν ἀπὸ τὴν
σήμερον τὰ παραδίδειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀν / δροῦνου μετὰ ὅλα του τὰ δικαιο-
ματα καὶ μετὰ πᾶσαν του ποσέσαν τὰ ὅποια ἄνωθεν 18 / ρεάλια τὴν τιμὴν τῶν εἰρη-
μένων τριῶν τεταρτίω τὰ ἔλαβεν ἐδῶν πρεζέντεν / ὁ εἰρημένος ἀφέντης πρὸς Δημή-
τρη ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀντροῦνου τῶν ἀγο / ραστῶν καὶ κράζεται πληρω-
μένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον παραδίδοντάς / τα εἰς τὰς χεῖρας τῶν
αὐτῶν ἀγοραστῶν νὰ τὰ κάμου ὡς θέλου καὶ βούλουνται ὡς πρᾶμα δικόν / τος καὶ
ἀγοράν τος πουλήσουν χαρίσου πουργοτάξουν ψυχικὸν τὸ δώσουν καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ
διὰ / κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὐρεθῇ τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν /